

[Palle Simonsen]

afgiften at udnytte ressourcerne inden for biblioteksvæsenet på en bedre måde. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at hvis folk skulle betale et lille beløb, så ville trækket også blive mindre, og dermed ville behovet for personale blive mindre. Jeg føler mig ret overbevist om, at et større bogudlån også fører til højere normeringer og dermed til større udgifter på dette område. Derfor ligger der for os noget principielt i denne besparelse, nemlig spørgsmålet om at udnytte ressourcerne på den bedst mulige måde og på et område angribe gratisprincippet. Jeg ved godt, at nogle vil sige: nu vel, men så vil der være nogle, der ikke får råd til det. Men det er jo ikke en afgift af den størrelsesorden, det er selvfølgelig en afgift, som alle mennesker kan få råd til at betale, men det kunne være, man kom til at tænke sig mere om, når man skulle foretage lån på bibliotekerne.

Der er selvfølgelig i vores ændringsforslag tale om en række principielle markeringer. Det gælder f. eks. ændringsforslaget om Roskilde universitetscenter, det gælder nogle nedskæringer på arkitektskolen og statens teaterskole osv., og jeg er stærkt uenig, naturligvis, med hr. Erling Olsen, når han siger, at der er noget umenneskeligt i vore forslag. Det mener jeg faktisk er meget svært at finde. Hr. Erling Olsen henviser til vores ændringsforslag om nedskæringer på u-landsbistanden. Vi har haft en diskussion med finansministeren herom, og finansministeren siger, at der er tale om en lidt større nedskæring end det, som vi anfører som udtryk for stigning fra det foregående finansår; men der er dog stadig væk, uanset denne diskussion, tale om en betydelig hjælp til udviklingslandene. Vi er af den opfattelse, at når Danmark er i en vanskelig økonomisk situation, er vi også nødsaget til at stramme på et sådant område.

Vi har ét ændringsforslag om merudgifter, og det drejer sig om politiet, hvor vi mener, der er behov for en forøgelse af den service, der skal være tale om her i forhold til borgerne, således at borgerne kan leve i større tryghed.

Må jeg så i øvrigt sige om ændringsforslagene fra andre partier – som jeg allerede har nævnt det, stiller vi sammen med venstre en række ændringsforslag – at vi kan også støtte nogle af de ændringsforslag, som venstre har stillet alene. Det drejer sig bl. a. om nedskæ-

ringer af tillægsbevillinger under undervisningsministeriet. Vi må dog sige, at ændringsforslaget om at nedskære bevillingerne til Storebæltsbroen kan vi ikke støtte. Vi mener, det er meget vigtigt, at denne sag bliver fremmet, hvad der også er fremgået af en debat, der for nylig har været i folketinget.

Der er af en række partier stillet ændringsforslag om forøgelse af bevillingerne til åndssvageforsorgen. Her vil jeg godt sige, at det er en debat, som er ladet med mange følelser. Jeg tror, det er meget vigtigt, at følelserne ikke kommer til at overskygge realiteterne. Jeg har den opfattelse, at der ikke er nogen partier i dette folketing, der ikke vil gøre, hvad de kan for, at vi får de bedst mulige forhold inden for åndssvageforsorgen, men der er nok partier, der er tilbøjelige til at lade sig løbe over ende af den debat, som skabes af de ansatte inden for åndssvageforsorgen. De har selvfølgelig som hovedudgangspunkt at hjælpe klienterne, men man får undertiden opfattelsen af, at det i virkeligheden i større udstrækning er arbejdsforholdene og kampen for bevarelse af stillinger, der er det afgørende.

Folketinget har som bekendt haft en debat om åndssvageforsorgen for kort tid siden. Da blev der vedtaget en dagsorden, hvorefter man tog socialministerens redegørelse til efterretning, og den stemte vi for. Vi har stadig væk tillid til, at socialministeren har styr på dette område, og vi finder det ikke rimeligt uden videre at komme med forslag om en forøgelse på 30 eller 35 mill. kr. i forbindelse med vedtagelse af finanslovsforslaget, uden at man har skygge af mulighed for at overse, hvordan disse penge vil blive anvendt. Vi står således stadig væk fast på den tillidsreklæring, vi i virkeligheden gav socialministeren, da vi havde forespørgselsdebatten i folketinget. Vi er naturligvis parate til at hjælpe, hvis det skulle vise sig, at der bliver behov for det senere, men vi ønsker ikke af følelsesmæssige grunde at foretage en særmarkering i forbindelse med vedtagelsen af finansloven.

Vi kan støtte det ændringsforslag, som kristeligt folkeparti har stillet om 2 mill. kr. til fregatten »Jylland«.

Om centrum-demokraternes ændringsforslag om 100 mill. kr. ekstra til Statens Uddannelsesstøtte skal jeg sige, at vi er enige i, at der er behov for at ændre på hele dette område – det har vi også givet udtryk for